

hold, kunne faa et noget odiøst Præg. Som Følge deraf var det første, det gjaldt om, at finde en Ordning af disse Forhold, og en saadan er da ogsaa opnaaet i en efter min Mening — og jeg haaber ogsaa, man vil indrømme det her — tilfredsstillende Form, idet enhver handelsrejsende, der besøger Danmark, efter dette Lovforslag i Forvejen kan sende et Brev til det Hotel, hvor han vil tage ind, og lade Portieren derfra besørge hele Anmeldelsen, saaledes at han, naar han kommer til vedkommende Plads, straks vil kunne gaa i Gang med sine Forretninger uden at behøve at sinke sig med eller have de Gener, der følge af at skulle melde sig hos Toldvæsenet og Politiet etc. saaledes som tidligere. Jeg tror at turde sige, at det, der var Lovforslagets oprindelige Formaal, i Virkeligheden er naaet hermed.

Men Forslaget griber uvilkaarligt ind paa andre Omraader, der ere af ganske overordentlig stor Betydning. Medens efter den bestaaende Lov de fremmede handelsrejsende kun kunne berejse selve Købstæderne, var der i Lovforslaget oprindelig tilføjet „Frederiksberg og Marstal“. Imidlertid har gentagne Gange tidligere Spørgsmaalet om at medtage de store Stationsbyer været rejst. I Landstinget var der en Majoritet for at holde paa den foreslaaede Udvidelse, saaledes at kun Frederiksberg og Marstal kom med, hvorimod et Mindretal ønskede at medtage Stationsbyerne. Som et Mæglingforslag enedes man om den Ordning, at i alle Stationsbyer med over 2,000 Indbyggere skulde fremmede handelsrejsende frit have Lov til at handle.

Et andet Punkt, som laa for til Forandring, var Spørgsmaalet om, hvad den fremmede handelsrejsende skulde betale for sit Adgangsbevis. Man er der kommen ind paa, at der skulde erlægges 100 Kr. for det første og 50 Kr. for hvert følgende Firma, som vedkommende repræsenterer, og at Beviset skulde gælde i 30 Dage, dog saaledes, at hvis vedkommende skulde ønske at kunne blive en kortere Tid derover, skulde han kunne faa en Forlængelse af Tidsfristen paa 15 Dage mod at betale 50 Kr. mere. Bestemmelsen om, at der for hvert følgende Firma skal betales 50 Kr. i Tillæg, er en Ændring, der er indsat i det andet Ting, idet Forslaget oprindelig gik ud paa, at Adgangsbeviset blev udstedt personlig til den paagældende handelsrejsende, der da havde Lov til at rejse for lige saa mange Firmaer, han vilde. Dette vilde være analogt

med, hvad der for Tiden er Tilfældet i Sverige, men man fandt det naturligt og rimeligt, at en handelsrejsende, der repræsenterede flere Firmaer, ogsaa skulde betale en vis yderligere Afgift.

Endvidere er der i Landstinget indsat en Bestemmelse om, at der for Adgangsbeviset skal erlægges et Depositum af 20 Kr., der tilbagebetales paa det Toldsted her i Landet, til hvilket Adgangsbeviset tilbageleveres senest Dagen efter dets Udløbstid. Denne Bestemmelse har man sat ind for at undgaa at lede visse handelsrejsende i Fristelse, idet det, naar en handelsrejsende er omtrent færdig med sit Arbejde, og Tiden er udløben, naturligvis er lidt kedelig for ham at skulle tage en Maaned eller i alt Fald 14 Dages Prolongation, og der derfor kunde være en vis Fristelse til at løbe an paa, at der ikke vilde ske ham noget ondt, om han blev et Par Dage til. Efter Bestemmelsen vil han jo imidlertid ikke kunne faa sit Depositum tilbage, medmindre han afleverer Adgangsbeviset Dagen efter dets Udløb. Med andre Ord, hvis vedkommende bliver i Landet nogen Tid derefter og ikke leverer Adgangsbeviset tilbage, vil han forskertse de 20 Kr.

Disse Bestemmelser vedrøre i Hovedsagen fremmede Nationers handelsrejsende, men hertil kommer den anden Side af Sagen, nemlig de danske handlende eller Fabrikanter, der maatte ønske at rejse for tyske eller andre fremmede Firmaer. Det vil sikkert være ærede Medlemmer bekendt, at Udviklingen her i Landet i høj Grad er gaaet i Retning af en Stigning af Antallet af de Firmaer eller handlende, der repræsenterer udenlandske Huse. Det er steget langt stærkere end Antallet af dem, der handle for egen Regning. Som Følge deraf kommer denne Lov til i høj Grad at gribe ind paa de danske handlendes Omraade. Det var paa Henstilling af disse Agenter, at man ønskede Forholdet ordnet saaledes, at den Borger her i Landet, der havde dansk Borgerbrev, var Grosserer her eller Købmand i en Provinsby, uden videre paa sit Borgerbrev kunde rejse som Agent for fremmede Nationers Firmaer. Denne Opfattelse støttedes baade af Grosserer-Societetets Komité og af Fællesforeningen for provinshandlende. Imidlertid er der fra de selvstændige handlendes, fra Grossisternes Side rejst en meget stærk Modstand mod denne Ordning, og efter at der har været foretaget forskellige Forsøg paa at